

**Μαθητής : Ξανθόπουλος Κωνσταντίνος
Περιγραφή του Βιβλίου "Για την Πατρίδα"**

της Πηνελόπης Δέλτα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Στα τέλη του 995μΧ ο Σαμουήλ, αυτοκράτορας των Βουλγάρων έφτασε ως την Θεσσαλονίκη. Εκεί ήταν φρούραρχος ο Γρηγόριος Ταρωνίτης. Ο Γρηγόριος ανέθεσε στον γιο του να πάει με την προφυλακή να πολεμήσει τους Βούλγαρους.

Ο Ασώτης τους έτρεψε σε φυγή. Όμως τους περικύκλωσαν οι εχθροί. Τους σκότωσαν όλους και έπιασαν αιχμαλώτους τον Ασώτη και τον φίλο του, τον Αλέξιο Αργυρό.

Τους έστειλαν στηνΑχρίδα και τους αιχμαλώτισαν εκεί.Ακουσαν κάποιους φρουρούς να λένε ότι ο Σαμουήλ νίκησε τους Έλληνες.Τότε προσπάθησαν να δραπετεύσουν χωρίς αποτέλεσμα. Η κόρη του Σαμουήλ ερωτεύθηκε τον Ασώτη και τότε τους άφησαν ελεύθερους . Ο Ασώτης παντρεύτηκε την Μιροσλάβα και έγινε στρατηγός του Δυρραχίου. Ο Χρυσήλιος, ο Ασώτης και ο Αλέξιος έκαναν μια μυστική συμφωνία και ορκίστηκαν για να μην υπάρξουν αμφιβολίες . Η συμφωνία ήταν να πάει ο Αλέξιος στη Κωνσταντινούπολη, θα παρουσιαζόταν στον Αυτοκράτορα και θα του πρότεινε να στείλει βασιλικά καράβια στο Δυρράχιο και να παραδινόταν γιατί δεν θα μπορούσε ο μικρός Βουλγαρικός στρατός να αντισταθεί. Αν συμφωνούσε, θα έστελνε έναν πιστό αγγελιοφόρο στον Χρυσήλιος για να τον ειδοποιήσει.

Πήγε λοιπόν στην Κωνσταντινούπολη ο Αλέξιος και δέχτηκε την προσφορά του ο αυτοκράτορας. Επίσης ο Αλέξιος αρραβωνιάστηκε μια από τις αρχόντισσες που ακολουθούσαν την γυναίκα του αυτοκράτορα, την Θέκλα. Ο αγγελιοφόρος που θα πήγαινε τα νέα στο Δυρράχιο ήταν ο Αλέξιος με τη Θέκλα.

Πριν φύγουν οι δυο νέοι παντρεύτηκαν και άκουσαν τις ευχές. Την αυγή ντύθηκαν σανπραματευτής και παραγιός Βούλγαροι και έφυγαν. Στην Θεσσαλονίκη τους άφησε η συνοδεία τους και από εκεί ήταν μόνοι τους. Συνάντησαν Έλληνες στρατιώτες στην πορεία τους και τους συνόδεψαν ως τη λίμνη του Όστροβου. Κοιμήθηκαν σε μια σπηλιά του βουνού και έφαγαν τα άλογα τους οι λύκοι. Το πρωί ξεκίνησαν με τα πόδια και έφτασαν στην Πρέσπα. Πήγαν σε ένα μοναστήρι και έμειναν εκεί για την νύχτα. Το πρωί τους πέρασε απ' την λίμνη ένα καλογεράκι με την βάρκα και τους έδωσε ένα γράμμα για να το δώσουν στους γονείς του στην Σκάμπα αν περνούσαν από εκεί. Πήγαν στην απέναντι όχθη της Αχρίδας και έμειναν στην μονή του Προφήτη Ηλία.

Το πρωί έφυγαν με έναν τσομπάνη που ήξερε το βουνό και κοιμήθηκαν εκεί. Το βράδυ όμως βρήκαν δυο κατάσκοπους μέσα σε μια σπηλιά να μιλάνε για τον Αλέξιο και τη Θέκλα, ότι θα πήγαιναν να φωνάξουν τον Βουλγάρικο στρατό να τους πιάσει. Ο Αλέξιος όμως τους σκότωσε, τον έπιασαν οι Βούλγαροι και τον πήγαν στη φυλακή της Σκάμπας. Η Θέκλα πήρε ένα άλογο και πήγε στην Σκάμπα. Μπήκε μέσα στη φυλακή και ζήτησε τον πατέρα του μικρού καλόγερου. Εκείνος τη φίλεψε και την ρώτησε αν μπορούσε να κάνει κάτι για αυτήν. Η Θέκλα του ζήτησε να σώσουν τον Αλέξιο που βρισκόταν στο κελί και του είπε ότι ήταν αθώος. Μπήκε στο κελί και αγκάλιασε τον άντρα της, του έδωσε το μαχαίρι του και του είπε ότι έπρεπε να δραπετεύσουν. Εκείνος ήξερε ότι δεν γινόταν αυτό και επειδή δεν θα μπορούσε να αλλάξει την γνώμη της Θέκλας κάρφωσε το μαχαίρι στην καρδιά του. Της είπε με δυσκολία ότι έπρεπε να συνεχίσει αυτό που άρχισε αυτός. Μετά από αυτό έπεσε σε μια λίμνη αίματος νεκρός. Αμέσως μετά έφυγαν με τον πατέρα του καλόγερου για το Δυρράχιο.

Πήγαν στο παλάτι, έμαθαν ότι ο Δικαστής Χρησύλιος πέθανε αλλά βρήκαν τον γιο τον Θεόδωρο και του μετέφεραν την είδηση, εκείνος είπε στη Θέκλα να μείνει στο παλάτι μέχρι να φτάσει εκεί ο στόλος για την παράδοση του Δυρραχίου.

Ύστερα από το θάνατο του Σαμουήλ, αδυνάτισε πολύ η αντίσταση των Βουλγάρων. Έτσι η Βουλγαρία δεν μπόρεσε να αντέξει άλλο και έμεινε επαρχία Βυζαντινή.